

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Amatore episcopo. Cap[itulum]. cxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse maij occurrētibus Folio. cxi.

missus est. Quē seuerus cesar eius predicatio ne cōperta in territorio niuariēsi. cōprehensum et spinoſis fustibus flagellatū: christum confitētem in carcerem trudi fecit. Dieq; sequenti factō de ligno durissimo ense ad formam gladij caput eius in modū crucis scindi precepit. Et sic eliso cerebro martyrium consumauit kalendas maij: vt dicit ado.

De sancto Sigismundo rege et martyre. Cap. cxij.

Sigismundus rex et

martyr filius genabaudi regis burgundie eius post mortem in regno successor fuit tempore anastasi imperatoris: vt ait sigibertus. Quia pueritia xpianissimus ecclesias et monasteria et sanctorum limina uisitabat. Ieiunijs quoq; et orationibus intentus assidue pauperibus yberes elemosinas impendebat. Assumpto ho regno cultum christi ampliare curabat: eo q; adhuc burgundien. gentilitati seruebant. Dumq; loca martyrum perlustraret venit ad ciuitatem sedunēsi. ad locum agaunēsi. ubi beatus mauritius cum sancta legione thebeorū passi sunt. Ibiq; diuinitus inspiratus orabat ad dñm: vt de consortio martyrum effici mereeretur. Angelus ho eidem tunc apparuit eumq; docuit: vt sicut audiret militie celestis alternatim psalentiū choros: sic in ecclesia psalmos decantari institueret. Sanctus ergo extrensis auribus choros angelicos canentes audiuit: et angelica mandata sicut audierat adimpleuit. Nā usq; ad illud tempus in ecclesijs gallie non alternatim: sed insimul ab omnibus psallebatur.

Cum igitur franci adhuc gentiles regnū burgundionū depopulassent: et multos ex suis adhuc paganos rex sibi aduersantes et gallias adherentes haberet: tonsa capitis coma et habitu religionis indutus ad locū predictorū agaunēsiū martyriū laenter aufugit. Quo franci cum burgundionibus proditoribus peruenerunt. Tunc burgundien. regem cognitum et vincum francis tradiderūt: vna cū coniuge et duob; filijs sigiberto et gunterano. Quos illi ad locum qui dicitur belfa deducentes in puteo antiquo capitibus deorsum piecerunt: rursq; martyrio ad dñm migrauerūt. kalen. maij. Quorum corpora a limo contacta ibidem triennio iacuerūt. Sed cum septies noctu a multis uiris sanctis supra locū ipm accense lampades viderent: expletis tribus annis abbas ipius loci ab angelo monitus corpora sanctorū de puteo leuata in ecclesia sancti iohannis euangeliste tumulauit ubi eorū meritis multa miracula fiunt. Hoc autē specialē priuilegio sanctus iste martyr effulget q; a febricitantibus inuocatus cuiuscumq; generis febrem expellit. Hec sigibertus.

De sancto Amatoꝝ episcopo. Cap. cxliij.

Amatoꝝ episcopus

antiodorensis. in annis iuuenilibus litteris eruditus deo tā deuotissimus a parentib; insignib; coactus uirginem desponsauit. Quam tamen vt uirginitatē profiteretur induxit: et ipse similit se voto cōstrinxit. Cum autem uterq; votum emisisset: angelus domini eiusdē astitit: duas coronas sibi afferēs: et singulas singulis imponens: eos in sancto proposito cōsorcium raut. Puella igitur monasterium uirginum ingressa est. Amatoꝝ ho clericus factus post mortem eladij antiodorensis. episcopi eodem in pontificatu surrogat. Qui pluribus miraculis effulsit. Inter que dum paruam haberet ecclesiā que populū omīno capere non valebat: rogauit obitus ciuem quendam reptilium nomine: vt domum suam templo dei contiguam concederet ad ecclesiam ampliandam. Quod ille facere denegans grauiter infirmat. Sed sancto postulata concedens continuo liberat. Sanctus ergo episcopus domū ecclesie adiciens eandē in honorem prothomartyris stephani fabricauit. In qua uerbus domini predicabat. Sed cū obitum suū imminere conspiceret ad ecclesiā perrexit: celebrataq; missa populo sermonē fecit: et in throno suo residens exspirauit. Lulus anima in columbe specie celus petere uisa fuit. Corpus quoq; eius in ipsa ecclesia tumulatum quiescit. Aqua ho qua corpus lotum fuerat: profusus paralyticus curatus est. Quicuit in pace kalendas maij.

De Letanijs.

Cap. cxliij.

Letanie bis i

anno fiunt: scz in festo sancti marci: que dicitur letania maior: et tri duo ante ascensionem que dicitur minor. Et int̄pretatur letania supplicatio uel rogatio. Letania autē maior tripliciter nominat: scz letania maior: processio septiformis: et cruce nigre. Dicitur autē letania maior: ratione instituentis: quia a magno Gregorio papa uerbis instituta est. Ratione loci: quia Rome instituta est: que caput orbis est. Ratione cause: quia pro magno morbo et grauissimo qui rome uiguit: scilz pro epidemia inguinaria: que infinitum populū romanū extinxit: de quo dictum est supra in legenda gregori pape quarto idus martij. Dicitur etiaz processio septiformis: ex eo q; beatus Gregorius processiones suas per septem ordines disposuerat. In primo enim ordine erat clerus. In secundo monachi religiosi. In tertio sanctimonialis. In quarto frances. In quinto laici. In sexto